

til pensionsformålet (alderdomsforsørgelse), herunder at den pensionsmæssigt dårligst stillede ægtefælle får mulighed for hurtigt efter separationen og skilsmissem at sikre dette i forhold til sig selv. Derfor er ministeriet enig i den af udvalget foreslåede prioriterede rækkefølge, hvorefter ejerægtefællen i første række skal udtage sin pensionsordning og betale det skyldige beløb kontant til den anden ægtefælle eller yde beløbet i form af en skævdeling af fællesboet.

Under hensyn til disse ordningers særlige karakter bør der kun undtagelsesvist ske deling af pensionsordninger med løbende livsbetingede ydelser. Dette opnås efter udvalgets flertals forslag.

Ministeriet er således ikke enig, når det i høringsvarene fra bl.a. Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd anføres, at der ikke bør gives mulighed for deling af pensionsordninger med løbende livsbetingede ydelser. Hvor der ikke er andre midler i fællesboet, er det afgørende, at en ægtefælle, der ikke har en pensionsordning, kan få en vis andel af den anden ægtefælles arbejdsmarkedspensionsordning, og dette gælder særligt ved langvarige ægteskaber. Ministeriet skal bemærke, at det af høringsvaret fra Beskæftigelsesministeriet fremgår, at man ved arbejdsmarkedspensioners eventuelle inddragelse i skiftebehandlingen af fællesboet bør være opmærksom på disse pensioners særlige status, som en del af aftalekomplekset mellem arbejdsmarkedets parter og de hensyn som parterne herved har ønsket tilgodeset. Beskæftigelsesministeriet finder i den forbindelse umiddelbart, at forslaget om, at den løbende arbejdsmarkedspension deles, når den kommer til udbetaling, synes at være den mulighed, der tager mest hensyn hertil. Ministeriet skal i den forbindelse bemærke, at pensionsinstitutterne selv kan vælge de delingsmetoder, som findes bedst egnede i forhold til pensionsinstituttets karakteristika. Der henvises herom til kapitel 8 i betænkningen.

Ministeriet kan dog samtidig tilslutte sig udvalgets forslag om muligheden for, at pensionsinstituttet kan forlange, at ægtefæller afgiver erklæring om, at eventuelle bodelingsaftaler ikke indebærer pensionsdeling i større omfang, end lovforslagets generelle bestemmelser tilsiger.

Der henvises til lovforslagets § 16 f og § 16 g og bemærkningerne hertil.

3.3.5. Ægtepagter om pensionsrettigheder

Med henvisning til de grunde, som Ægtefællepensionsudvalget (og dets flertal) har anført, kan Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender tilslutte sig

udvalgets forslag om, at ægtefæller ved ægtepagt kan aftale, at fremtidige pensionsindbetalinger skal være særeje. Foreningen af Familieretsadvokater har i dets hørings svar anført, at det er betænkeligt, at der således kan aftales særeje for fremtidige indbetalinger på en pensionsordning. Ministeriet er ikke enig i dette, men er derimod enig med udvalget i, at det er uheldigt, at der i praksis på området ofte sker afvisning af særeje-ægtepagtbestemmelser om pensionsordninger, der også omfatter fremtidige indbetalinger. Dette er efter ministeriets opfattelse u hensigtsmæssigt, særlig når udgangspunktet for udvalgets samlede forslag er, at heller ikke værdien af fremtidige rimelige indbetalinger skal indgå i delingen mellem ægtefællerne.

Ministeriet kan også tilslutte sig flertallets forslag om, at ægtefæller ved ægtepagt kan aftale, at værdien af en kapital- og ratepensionsordning – herunder en kapital- og ratepensionsordning, der er eller har været led i et ansættelsesforhold – skal indgå i delingen som hidtil på separations- og skilsmissskifte eller ved bosondring. Ministeriet skal her pege på, at statsamterne (de kommende statsforvaltninger) fortsat vil vejlede om pensionsrettigheders behandling på ægtefællesskifte.

Der henvises til lovforslagets § 16 h og bemærkningerne hertil.

4. Konsekvensændringer

4.1. Retsvirkningsloven

Da der etableres særlige delingsregler for pensionsordninger, skal retsvirkningslovens § 23, stk. 2, om vederlagskrav i tilfælde, hvor en ægtefælle anvender midler af fællesboet til forbedring af sit særeje eller § 15, stk. 2, rettigheder, efter lovforslaget ikke finde anvendelse i forhold til indbetaling på pensionsordninger. Derimod vil lovens § 23, stk. 1, om misbrug fortsat kunne anvendes.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og bemærkningerne hertil.

4.2. Tjenestemandspensionsloven samt tekniske og administrative forhold

Forslagets hovedformål er for det første en harmonisering af tjenestemandspensionsloven til de regler, der i lovforslaget og i forslag til lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse foreslås fastsat om pensionsmæssige forhold ved separation og skilsmisse. Disse regler indebærer bl.a., at egenpension og opsat pension i særlige tilfælde kan deles mellem ægtefællerne ved separation og skilsmisse, og at retten til ægtefællepension i særlige til-